

Risaleye yeni başladım, hayatımı kısıtlayan bir durum var; ben sürekli hasta olmaktan korkuyorum. Bu konuda Risalelerde bilgi var mıdır?

Soru:

- **Bazen aklıma şu soru takılıyor:** Eğer birisi bana kasten ölümcül, tedavisi olmayan bir hastalık bulaştırırsa, benim Allah katında durumum ne olur ve bana hastalık bulaştıran kişinin durumu ne olur?..

Cevap:

Ölüm de hayat da hastalık da şifa da Allah'ın elindedir. Allah dilemezse, ne ölüm ne hastalık sana musallat olamaz, dilerse de kaçış yok, sabredip tevekkül etmek zorundayız.

Her şeyin Allah'ın irade ve kudreti ile vuku bulduğuna tam iman eder teslim olabilirsek, o zaman bu tarz evham ve korkulardan eser kalmaz.

Mümin her şeyin tedbir ve dizgininin Allah'ın kudret elinde bildiği için, hiçbir şeyden endişe ve telaş etmez. Mümin bilir ki Allah bir musibeti alına yazmış ise bundan kurtuluş yok der teslim olur; aynı şekilde musibeti alına yazmamış ise hiçbir güç o musibeti başına bela edemez, bu tevekkül ve düşüncesi mümini rahatlatır ve cesur kılar. İşte bu düşünce bir nevi psikolojik yükün yani hadiseler karşısında endişe ve telaş etmenin tevekkül vasıtası ile kadere atılması demektir.

Ama kâfir, Allah'a ve onun kainattaki tedbir ve iradesine inanmadığı için her şeyi tesadüfe veriyor. O zaman başına her an bir iş bir musibet gelmesi muhtemeldir. Bu yüzden her şeyde bir endişe bir telaş duyar. Her hadise karşısında korkar ve titrer. "Acaba bu musibet bana dokunur mu?" der hayatı zehir olur.

Üstadımız bu duruma örnek olarak Amerika da olmuş bir olayı söylüyor. Kuyruklu yıldız dünyanın yakınından geçince, "Acaba dünyaya çarpma mı?é endişesi ile iman ve tevekkülü olmayan veya zayıf olanlar çok korkmuşlar, hatta evlerinden çıkmışlar.

Halbuki iman ve tevekkülü olan bir mümin, bu olayda şöyle düşünür: "Şayet bu yıldız dünyaya çarpma emrini Allah'tan almış ise, tevekkülden başka yapacak bir şey yoktur." der, hayret içinde çarpmasını bekler. Yok emir almamış ise, "Bu yıldız haddini aşır vazifesi olmadığı halde dünyamıza çarpamaz." der, endişe ve telaştan kurtulur.

Allah'a tahkiki bir şekilde iman ile tevekkül eden adam hiçbir şeyden korkmaz hiçbir

hadise karşısında titremez.

Cesaretin kaynağı hakiki ve sağlam iman olduğu gibi, korkaklığın kaynağı ise imansızlık ve tevekkülsüzlüktür. Kalbinde iman olmayan birisi bu yüzden her hadise karşısında titret her musibetten azap duyar. Bir nevi dünyanın bütün yükünü beline yükler ve altında ezilip gider.

Risale-i Nur'da tevekkül ve teslimiyet şu şekilde izah edilmektedir:

"İman hem nurdur, hem kuvvettir. Evet, hakikî imanı elde eden adam, kâinata meydan okuyabilir ve imanın kuvvetine göre, hâdisâtın tazyikatından kurtulabilir. 'Tevekkeltü alâllah' der, sefine-i hayatta kemâl-i emniyetle, hâdisâtın dağlarvâri dalgaları içinde seyran eder. Bütün ağırlıklarını Kadîr-i Mutlakın yed-i kudretine emanet eder, rahatla dünyadan geçer, berzahta istirahat eder. Sonra, saadet-i ebediyeye girmek için Cennete uçabilir. Yoksa, tevekkül etmezse, dünyanın ağırlıkları, uçmasına değil, belki esfel-i sâfilîne çeker."

"Demek, iman tevhidî, tevhid teslimî, teslim tevekkül, tevekkül saadet-i dâreyni iktiza eder. Fakat yanlış anlama. Tevekkül, esbabı bütün bütün reddetmek değildir. Belki, esbabı, dest-i kudretin perdesi bilip riayet ederek; esbaba teşebbüs ise, bir nevi dua-yı fiilî telâkki ederek, müsebbebatı yalnız Cenâb-ı Haktan istemek ve neticeleri Ondan bilmek ve Ona minnettar olmaktan ibarettir."

"Tevekkül eden ve etmeyenin misalleri, şu hikâyeye benzer: Vaktiyle iki adam, hem bellerine, hem başlarına ağır yükler yüklenip, büyük bir sefineye bir bilet alıp girdiler. Birisi, girer girmez yükünü gemiye bırakıp, üstünde oturup nezaret eder. Diğeri, hem ahmak, hem mağrur olduğundan, yükünü yere bırakmıyor. Ona denildi:"

"Ağır yükünü gemiye bırakıp rahat et."

O dedi: "Yok, ben bırakmayacağım. Belki zayi olur. Ben kuvvetliyim; malımı belimde ve başımda muhafaza edeceğim."

"Yine ona denildi: 'Bizi ve sizi kaldıran şu emniyetli sefine-i sultaniye daha kuvvetlidir, daha ziyade iyi muhafaza eder. Belki başın döner, yükünle beraber denize düşersin. Hem gittikçe kuvvetten düşersin. Şu bükülmüş belin, şu akılsız başın, gittikçe ağırlaşan şu yüklere takat getiremeyecek. Kaptan dahi, eğer seni bu halde görse, ya divanedir diye seni tard edecek; ya "Haindir, gemimizi itham ediyor, bizimle istihzâ ediyor. Hapsedilsin." diye emredecektir. Hem herkese maskara olursun. Çünkü, ehl-i dikkat

nazarında zaafı gösteren tekebbürünle, aczi gösteren gururunla, riyayı ve zilleti gösteren tasannuunla kendini halka müdhike yaptın. Herkes sana gülüyor.' denildikten sonra o biçarenin aklı başına geldi. Yükünü yere koydu, üstünde oturdu. 'Oh, Allah senden razı olsun. Zahmetten, hapisten, maskaralıktan kurtuldum.' dedi."

"İşte, ey tevekkülsüz insan! Sen de bu adam gibi aklını başına al, tevekkül et. Tâ bütün kâinatın dilenciliğinden ve her hadisenin karşısında titremekten ve hodefuruşluktan ve maskaralıktan ve şekavet-i uhreviyeden ve tazyikat-ı dünyeviye hapsinden kurtulasın."

(1) bk. [Sözler, Yirmi Üçüncü Söz.](#)